

ne – så gælder der et helt præcist regelsæt: Borgerne, politibetjenten ved præcis, hvilke regler der gør sig gældende, og man ved, hvordan man skal forholde sig.

Når det derimod gælder skatteforhold, er situationen den, at man ifølge gældende skatte-lovgivning har en oplysningspligt over for skattemyndighederne. Man har altså en pligt til at fortælle myndighederne, hvad man går og foretager sig, sådan at de oplysninger kan indgå i den normale skatteligning.

Men man har også i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention et forbud mod det, der med et fint ord hedder selvinkriminering. Det vil altså sige, at man ikke har pligt til at afgive nogen oplysninger, hvis det, at man afgiver de oplysninger, betyder, at man afslører, at man har begået en kriminell handling.

Og det er lige præcis den grænsedragning, som skatteministeren ikke vil have at Folketinget kommer til at drage, nemlig spørgsmålet om, hvornår man ifølge skattelovgivningen går fra at have pligt til at oplyse om økonomiske forhold og til, at fælden den klapper.

Det her er et tilfælde, hvor myndighederne altså får adgang til at gå ind på privat ejendom. Der kan komme en skattemedarbejder fra Told og Skat, naturligvis legitimere sig og gå i gang med at spørge til kassebeholdningen og spørge til, hvor regnskabsbøgerne er, osv. Og på et eller andet tidspunkt så ser skattemedarbejderen noget, som en medarbejder ikke bryder sig om, og så bliver det meddelt, at når forholdene er på den og den måde, så vil der blive rejst sigtelser mod vedkommende.

Der er da brug for, at skatteministeren gør sig den ulejlighed at nedskrive et regelsæt ikke alene af hensyn til skattemedarbejderen, men så sandelig også af hensyn til skatteborgeren. Skattemedarbejderen skal vide, hvilke pligter og rettigheder vedkommende har, når man kommer ud og uden en retskendelse går ind på privat ejendom. Og skatteborgeren skal have en kopi liggende enten i sin skuffe eller på Internettet, så han kan gå ind og slå op og se, hvilke pligter og rettigheder skatteborgeren har, sådan at man i de retssager, der måtte følge efter, vil vide, om skattemyndighederne har opført sig korrekt, om skatteborgeren har haft mulighed for at gøre indsigelse de steder, hvor der var behov for det.

Det har vi ikke set noget til. Hverken i betænkningens bidraget fra ministeren eller i ændringsforslag eller i løfter fra ministeren over

for udvalget har man tilkendegivet at ville være indstillet på at få lavet sådan et regelsæt.

Det er jo selvfølgelig, fordi i det øjeblik regelsættet gælder, styrker man borgernes retssikkerhed. Og er der noget den nuværende skatteminister er optaget af, så er det at stjæle retssikkerhed fra de danske skatteborgere. Punkt for punkt bliver skatteborgeren ferniseret op i et hjørne, sådan at uanset, hvad man foretager sig, så kan man være sikker på, at skatteministeren nok skal være der med fluesmækkeren. Og derfor er der grund til at indstille det her forslag til forkastelse.

Vi kan så sige, at det lidt tekniske ændringsforslag, som er stillet af skatteministeren, støtter vi naturligvis, men den samlede tegning af det her forslag er ikke rar set med retssikkerhedens øjne.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Nu refererede hr. Kim Behnke til, at der i Skatteudvalget havde været et møde med Gorm Toftegaard og Jens Peter Christensen, hvor man havde drøftet disse spørgsmål, som L 73 drejer sig om. Jeg skal heller ikke referere fra mødet, men med baggrund i de udsagn, der kom fra hr. Kim Behnke, har jeg nærmest opfattelsen af, at det ikke har været det samme møde, vi har deltaget i den pågældende dag, hvor vi havde besøg af Toftegaard og Jens Peter Christensen.

Det, som jo er meget vigtigt, og som det her spørgsmål drejer sig om, er, at der er mulighed for, at man nu kan foretage en revision og foretage kontrolbesøg, også fra offentlige myndigheders side, og det er vigtigt, når man tænker på, hvor store offentlige midler virksomheder inddrager. Det har jeg ikke hørt nogen har ment var forkert i de drøftelser undervejs, bortset måske fra hr. Behnke.

Jeg vil også godt tilkendegive, at det har været nævnt, at det skulle være grundlovsstridigt og det skulle være i uoverensstemmelse med menneskerettighedsreglerne. Det har vi heller ikke fået bekræftet undervejs skulle være tilfældet.

Så vil jeg også godt slå fast, også i forhold til det sidste indlæg her, at det jo fremgår af betækningsbidraget, at udvalget opfordrer skatteministeren til at undersøge behovet og mulighederne for at udforme nogle samlede og præcise retningslinjer for skattemyndighedernes kontrolbesøg. Det vil sige, at det netop fra et flertal i udvalget er tilkendegivet, at det er vig-